

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/144/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117221406
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117221406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej V. Z., D.. XX. XX. XXXX, N. G.Ľ. XX, XXX XX G., o zaplatenie 7 428,91 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 7 428,91 Eur spolu s kapitalizovaným úrokom vo výške 279,96 Eur a kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 15,48 Eur, spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7 428,91 Eur od 23. 06. 2017 až do zaplatenia, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsah 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 17. 07. 2017 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 7 428,91 Eur, úrokov vo výške 279,96 Eur, úrokov z omeškania vo výške 15,48 Eur, zmluvného úroku vo výške 13,90 % ročne z nezaplatennej istiny 7 428,91 Eur od 23. 06. 2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 23. 06. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX R. W. XX. XX. XXXX.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX XX. XXXX uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 10 000,- Eur. V zmysle bodu 1.1 zmluvy sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj Všeobecné obchodné podmienky (ďalej „VOP“), pričom niektoré náležitosti zmluvy, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie vo VOP. Uviedol, že náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z.) upravuje zmluva v bode 1.2 v spojení s VOP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, z ktorého vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Bonita žalovanej bola zo strany žalobcu overená pred poskytnutím úveru v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti (prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas) a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru

dňa 22. 06. 2017 v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ), a to po zaslaní upozornenia na možnosť zosplatnenia druhou upomienkou/opakovaným upozornením zo dňa 18. 01. 2017. V súlade s čl. 19 bod 19.8 VOP sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručení tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatnenia (22.06.2017) predstavovala 8 123,30 Eur, z toho istina poskytnutého úveru 7 428,91 Eur, úroky 279,96 Eur, úroky z omeškania 15,48 Eur, poplatky za upomienky 398,95 Eur (tieto si žalobca neuplatňuje). Žalovaná po zosplatnení neuskutočnila žiadnu úhradu, preto sa žalobca zaplata uvedených nárokov domáha v konaní vrátane zmluvného úroku a úroku z omeškania po zosplatnení, t.j. od 23. 06. 2017 do zaplata.

3. K uplatneniu zmluvného úroku po zosplatnení žalobca uviedol, že nárok na zaplata úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení (§ 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Tvrdenie, že po zosplatnení úveru už veriteľovi neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá podľa jeho názoru oporu v zákone. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017- 90 zo dňa 31. 01. 2017. Vychádzajúc z § 497 Obchodného zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškani.

4. K vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania popri sebe poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Cdo/212/2014 zo dňa 21. 08. 2014, z ktorého vyplýva, že zákonné úroky z omeškania nenahrádzajú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dojednali.

5. Žalobca v konaní predložil a navrhol vykonať tieto dôkazy: úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, prehľad splácania do predčasného zosplatnenia a po predčasnom zosplatnení, prepočet zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, výzva na predčasné splatenie úveru s doručenkou, opakované upozornenie.

6. Žalovaná na pojednávaní dňa 05. 04. 2018 vo svojej výpovedi uviedla, že si je dlhu voči žalobcovi vedomá. Pohľadávku žalobcu nerozporovala. Po vyhlásení rozhodnutia sa výslovne vzdala práva podať odvolanie v zmysle § 368 CSP.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, výsluchom žalovanej, pričom iné návrhy na dokazovanie neboli, a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa XX. XX. XXXX došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX medzi žalobcom ako poskytovateľom úveru (bankou) a žalovanou ako klientom - fyzickou osobou, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky (VOP). Podľa bodu 1.2 zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky vo výške 10 000,- Eur pri fixnej úrokovej sadzbe vo výške 13,90 % ročne do splatnosti, oproti záväzku žalovanej splatiť úver v 120 pravidelných mesačných anuitných splátkach po 155,56 Eur, s termínom splatnosti prvej anuitnej splátky 18. 02. 2013, ďalších v 17. deň kalendárneho mesiaca pri splatnosti úveru 17. 01. 2013. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť, predstavuje 18 906,- Eur (súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom), pri RPMN 15,43 %, priemernej RPMN 12,29 %. V bode 4.1 zmluvy bol pre prípad omeškania žalovanej s mesačnou splátkou dohodnutý úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nesplatenej anuitnej splátky až do jej zaplata. Podľa bodu 4.3 zmluvy, ak žalovaná neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinná uhradiť z nesplatenej časti úveru popri úroku aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, až do zaplata. V bode 4.2.1 zmluvy bolo pre prípad neplnenia akýchkoľvek záväzkov zo zmluvy zo strany žalovanej dohodnuté, že banka je oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok dohodnutých v zmluve a VOP. V konaní nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 10 000,- Eur.

9. Z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaná uhradila v období od 18. 02. 2013 do 28. 04. 2017 celkom 7 767,70 Eur, z toho žalobca započítal sumu 5 196,61 Eur na úroky a sumu 2 571,09 Eur na istinu. Následne už žalovaná nič nezaplata, preto jej dlh na istine (poskytnutom úvere) predstavuje 7 428,91 Eur (10 000,- Eur - 2 571,09 Eur).

10. Opakovaným upozornením zo dňa 18. 01. 2017 žalobca vyzval žalovanú k zaplateniu omeškaných splátok s upozornením, že ak dlžná suma uhradená nebude do 23. 01. 2017, pristúpi k zosplatneniu celej dlžnej sumy. Listom zo dňa 22. 06. 2017 žalobca vyzval žalovanú na predčasné splatenie úveru a úhradu dlhu vo výške 8 123,30 Eur s príslušenstvom do 02. 07. 2017. Žalovaná na výzvu, doručení jej dňa 26.06.2017 nereagovala, dlh ani sčasti neuhradila.

11. Ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (22. 06. 2017) predstavoval dlh žalovanej na istine 7 428,91 Eur (viď prehľad splácania č.l. 13), na úrokoch 279,96 Eur (podľa prepočtu zmluvných úrokov na č. I. 11 spisu mala žalovaná do zosplatnenia zaplatiť na úrokoch 5 476,57 Eur, zaplatila 5 196,61 Eur), na úrokoch z omeškania 15,48 Eur (viď prepočet úrokov z omeškania na č.l. 12 spisu).

12. Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo, žalobca si v zmysle § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka v spojení s bodom 1.2 zmluvy uplatnil úrok vo výške 13,90 % ročne z istiny jednak kapitalizovaný do zosplatnenia úveru dňa 22. 06. 2017 vo výške 279,69 Eur a ďalej nekapitalizovaný od 23. 06. 2017 do zaplatenia. Ďalej si v zmysle bodu 4.1, 4.3 zmluvy uplatnil úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny a úrokov z úveru (kapitalizované do zosplatnenia úveru vo výške 15,48 Eur a ďalej od 23. 06. 2017 do zaplatenia).

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu zatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré e dostupné spotrebiteľovi.

18. V § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sú vymenované obligatórne náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

19. Podľa § 11 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

20. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

21. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 2 OZ, v znení účinnom od 01. 04. 2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

26. Podľa § 10c nariadenia č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

27. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29. Podľa § 368 CSP osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

30. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je sčasti dôvodná. V konaní nebolo sporené, že sporové strany uzatvorili dňa XX. XX. XXXX úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a vzhľadom na povahu zmluvných strán aj zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ. Súd preskúmaním zmluvy zistil, že má písomnú formu a obsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z s výnimkou rozlíšenia splátky na istinu, úroky a poplatky podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, čo však v zmysle uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22. 02. 2018 nie je potrebné. Taktiež nebolo sporené, že na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 10 000,- Eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 120 pravidelných mesačných splátkach po 155,56 Eur splatných do 17. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 18. 02. 2013, poslednej dňa 17. 01. 2023. V bode 1.2 zmluvy bol dohodnutý fixný zmluvný úrok vo výške 13,90 % ročne do splatnosti. Pre prípad omeškania so splácaním sa zmluvné strany dohodli na úroku z omeškania vo výške 8 % ročne (bod 4.1, 4.3 zmluvy). Taktiež mal súd z prehľadu splácania preukázanú výšku čerpaného úveru, rozsah jeho splatenia žalovanou, spôsob započítania jednotlivých splátok žalobcom a porušenie povinnosti žalovanej splácať úver riadne a včas, v dôsledku čoho žalobca v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s čl. 4.2.1 zmluvy predčasne úver zosplatnil k 22. 06. 2017 na základe výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 22. 06. 2017. Ku dňu zosplatnenia úveru predstavoval dlh žalovanej po zohľadnení jej úhrad na istine 7 428,91 Eur (10 000 - 2571,09 Eur), na úrokoch 279,96 Eur (5 476,57 - 5 196,61 Eur), na úrokoch z omeškania 15,48 Eur.

31. Keďže žalovaná zánik pohľadávky netvrdila, súd žalobe vyhovel v časti nezaplatenej istiny 7 428,91 Eur, zmluvného úroku do zosplatnenia úveru vo výške 279,96 Eur (v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného

zákonníka v spojení s bodom 1.2 zmluvy), úroku z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 15,48 Eur, čo spolu predstavuje sumu 7 724,35 Eur. Výšku kapitalizovaného zmluvného úroku a úroku z omeškania mal súd preukázaný z ich špecifikácie predloženej žalobcom (č.l. 11, 12 spisu).

32. Pokiaľ žalobca žiadal zmluvný úrok 13,90 % ročne aj po splatnosti úveru, t.j. po 22. 06. 2017, súd žalobu v tejto časti zamietol majúc za to, že po splatnosti úveru je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania, nie však už zmluvné (dohodnuté) úroky. Rovnaký záver vyslovili súdy opakovane (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.. zn. 5Co/165/2013 z 19. 11. 2013 a sp. zn. 5Co/567/2013 z 25. 02. 2014, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/30/2012 z 30. 05. 2012, sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30. 06. 2015 a sp. zn. 22Cdo/40/2017 zo dňa 19. 12. 2017). Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí 13Co/138/2017 z 23. 05. 2017 v odôvodnení uviedol: „Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorázové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho, na jeho strane padá obmedzovanie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak navodzuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nejaké obmedzenie užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potencionálnej nečinnosti, resp. stavu nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú sumu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však nemá v Slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titul na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd dostáva aj k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. Z protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradné sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom legge artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá z protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylená od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 OZ, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 OZ robí absolútne neplatnou.“

33. Žalobca si ďalej uplatnil úroky z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 23. 06. 2017 do zaplatenia, ktoré súd nepriznal v uplatnenom rozsahu. Úroky sú príslušenstvom pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Právo požadovať po dlžníkovi príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) veriteľ nemá preto, že tak občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú (viď napr. rozhodnutia NS ČR sp. zn. 35Odo 101/2002 zo dňa 24. 03. 2004, sp. zn. 32 Cdo 2865/2007 zo dňa 24. 09. 2008, sp. zn. 29Odo/689/2006, sp. zn. 31Cdo/2036/2009) a to v súvislosti so znením ustanovenia § 39 OZ ani vtedy, keby to bolo zmluvnými stranami dohodnuté. Z uvedených rozhodnutí je možné ustáliť, že dohoda o platení úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov je v zmysle § 39 OZ neplatná pre rozpor so

zákonom. Zmluvné strany majú tiež možnosť dohodnúť sa, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny. V prípade spotrebiteľských vzťahov je však nutné vyhodnotiť platnosť resp. neplatnosť takejto dohody v prospech spotrebiteľa, a preto ani takáto prípadná dohoda by nemohla byť vyhodnotená inak, ako neplatný právny úkon. Preto by žalobcovi ani v tomto prípade nemohli byť priznané úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/40/2017 zo dňa 19. 12. 2017, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/362/2017 zo dňa 24. 01. 2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/138/2017 z 23. 05. 2017). Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v časti úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne z istiny 7 428,91 Eur od 23. 06. 2017 do zaplataenia a v časti úrokov z omeškania z kapitalizovaných zmluvných úrokov od 23. 06. 2017 do zaplataenia žalobu zamietol.

34. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že nakoľko bol žalobca v spore neúspešný len v nepatnej časti príslušenstva, má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na pojednávaní dňa 05. 04. 2018 sa žalovaná po vyhlásení tohto rozhodnutia, po jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku výslovne vzdala práva podať odvolanie proti rozsudku, čo potvrdila vlastnoručným podpisom (§ 368 CSP) v dôsledku čoho by ňou podané odvolanie nebolo účinné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.